

LBRIS

We know
books

Școala de desen **PORTRETE**

András Szunyoghy

Editura Aquila

Cuprins

Cuvânt înainte

7

Baze generale

9

Capitolul 1

Trucuri pentru desen

59

Capitolul 2

Galerie

191

Capitolul 3

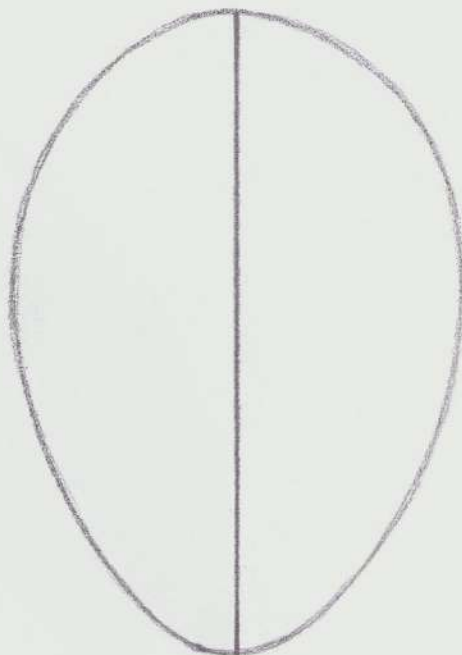

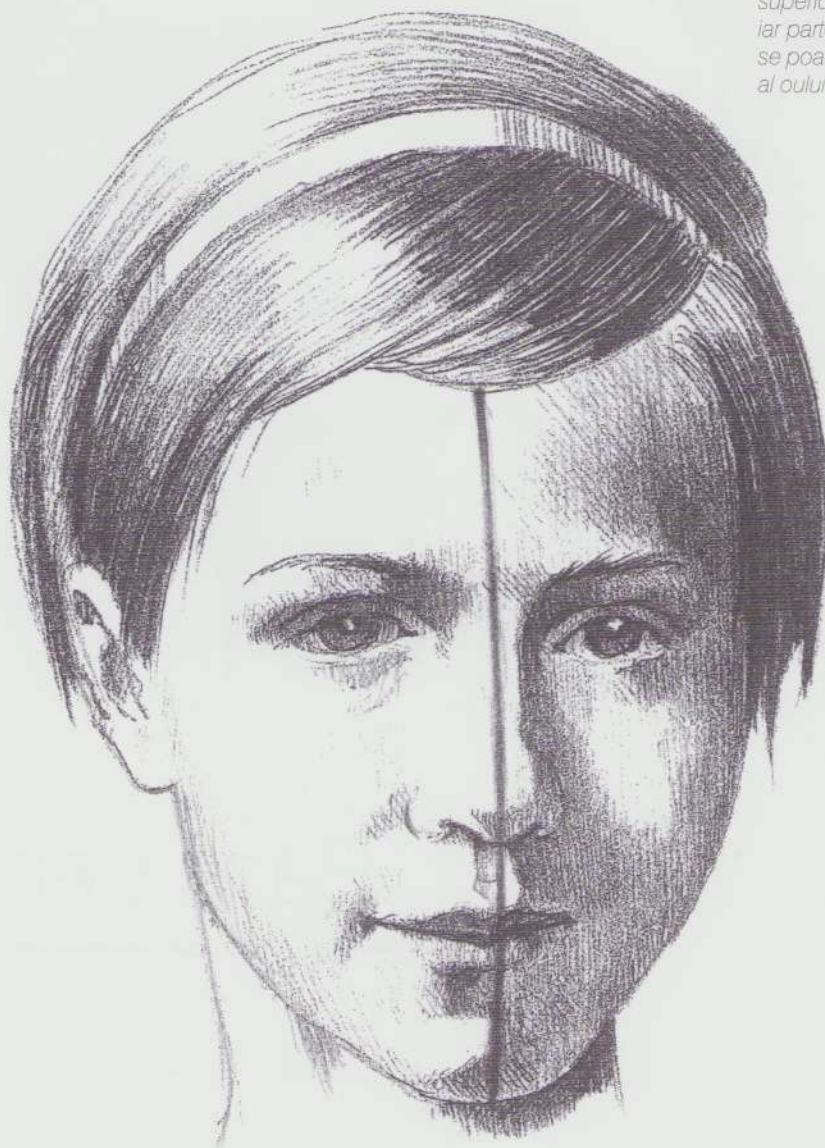
Baze generale

Capitolul 1

Capul este format din numeroase oase pe care sunt fixați mușchii; acest strat de mușchi este acoperit cu piele. Nu este nevoie de prea mult spirit de observație pentru a constata că doar formele craniului pot fi foarte diferite. Așa, de exemplu, deosebim un cap de rasă europeană de unul de rasă asiatică sau africană. Cu toate acestea, există câteva aspecte comune. Artiștii de mai demult au comparat forma unui cap uman cu un O și au caracterizat-o ca fiind corespunzător ovală. Astfel, se poate explica intuitiv cu ajutorul unui ou ceea ce trebuie știut pentru a desena un cap uman. Pentru a lucra se iau ca ajutor axele longitudinală și transversală: axa principală precum și linia sprâncenelor, a ochilor, a nasului și a gurii. Pentru a le desena se utilizează cunoștințele despre perspectivă și despre simetrie.

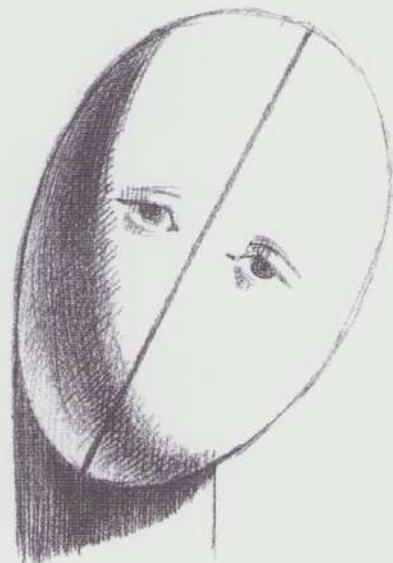
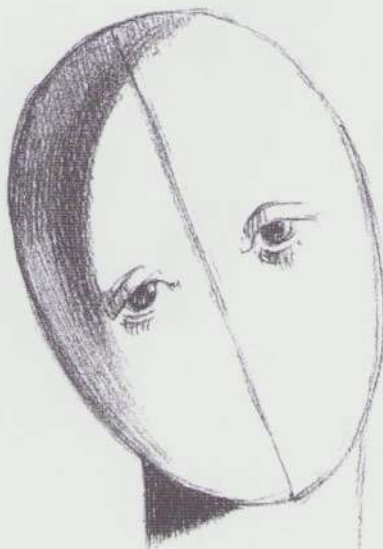
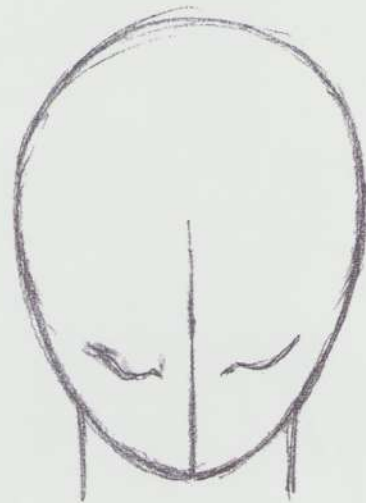
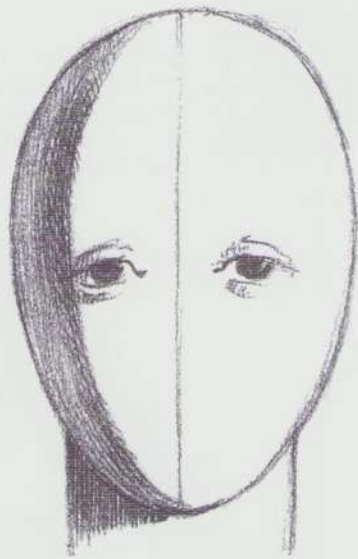
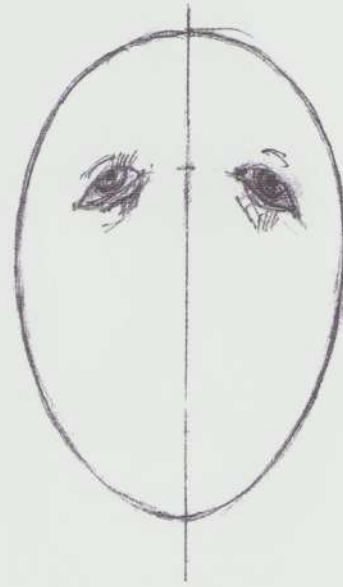

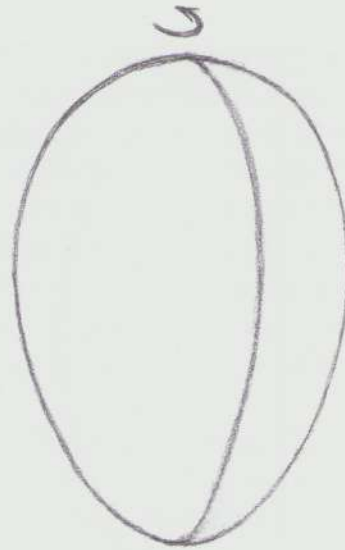
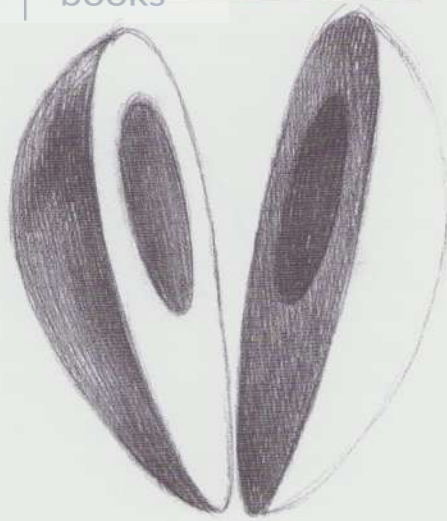
Capătul rotund al oului corespunde părții superioare, mai late, a capului, craniului, iar partea de jos, mai ascuțită, cu bărbia, se poate asemăna cu capătul mai ascuțit al oului.

Axa principală împarte capul în două părți, după lungime. Ea se poate numi *linia de înjumătățire* sau *axă de simetrie*. Ultima denumire este deosebit de utilizată, deoarece corpul uman este simetric: la fiecare parte a corpului dintr-o parte corespunde o piesă simetrică în oglindă, situată de cealaltă parte. În mod corespunzător, din fiecare organ avem o pereche, cu excepția celor situate exact pe linia de înjumătățire, cum ar fi osul pineal, nasul, osul occipital, sternul, etc.

Pentru a explica intuitiv de ce este importantă linia de înjumătățire pentru desen, să o desenăm pe un ou. Veți observa că există o anumită poziție în care axa principală este dreaptă, și anume atunci când priviți fața umană exact din față. Aici ea are întotdeauna și funcția unei linii de înjumătățire drepte, chiar și atunci când capul este înclinat spre stânga sau dreapta, respectiv în față sau în spate.

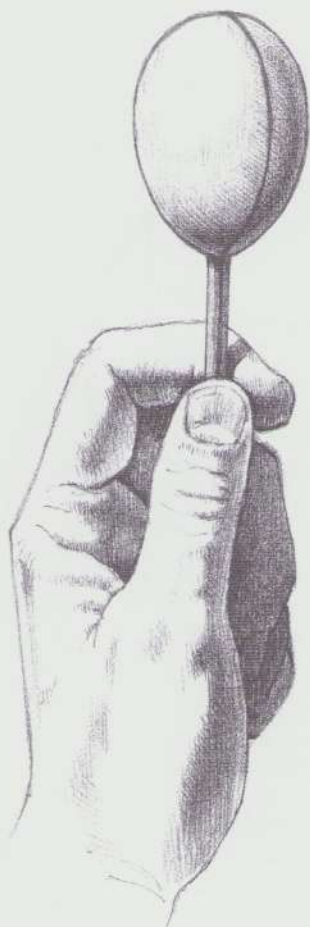
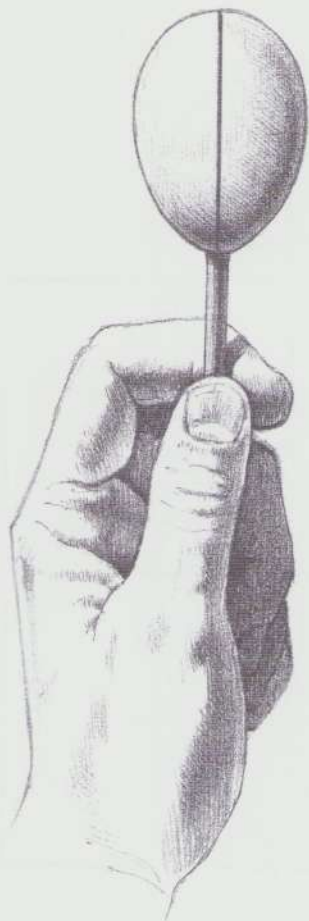

Tăiați un ou în jumătate, pe lungime: ambele jumătăți au forma unei elipse neregulate. Când o rotiți, vedeți în formă simplificată ce se întâmplă la rotirea capului cu axa princi-

pală: ea ia forma suprafeței curbate și trebuie desenată ca elipsă. Această regulă este variabilă indiferent de sex, vârstă și rasă, pentru orice model.

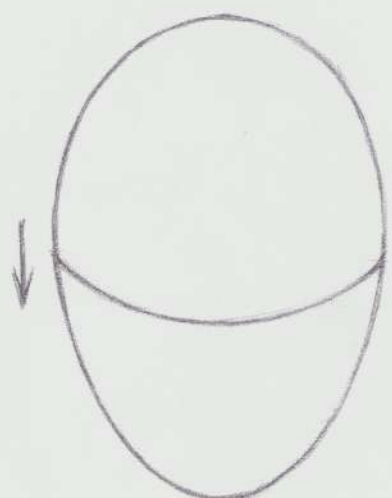
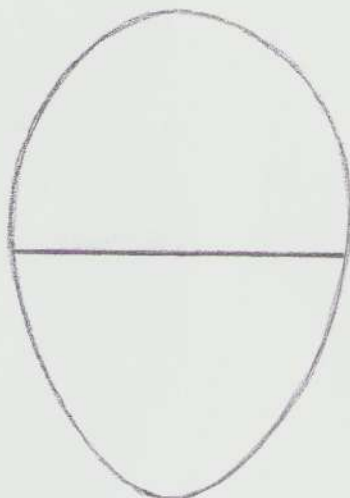
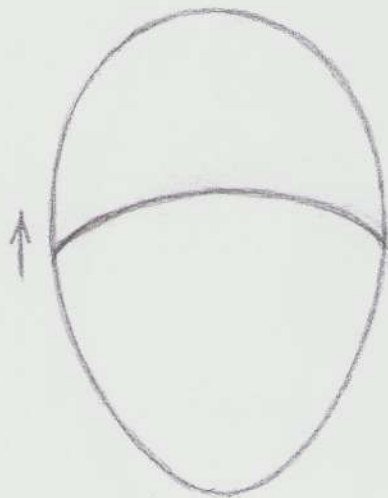
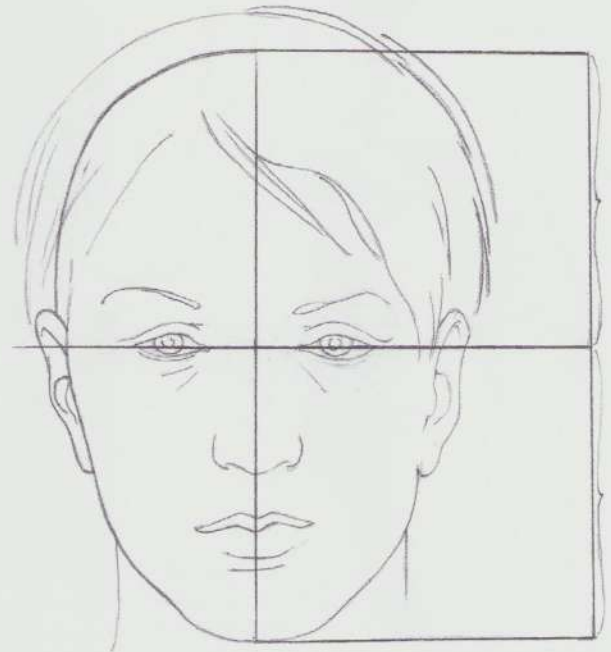
Desenatorii neexperimentați uită adesea să traseze axa principală și desenează pe capul rotit o linie dreaptă. Desenul de jos arată clar cum se deplasează capul în raport cu imaginea din față și cu linia de înjumătățire aferentă, dreaptă și verticală.

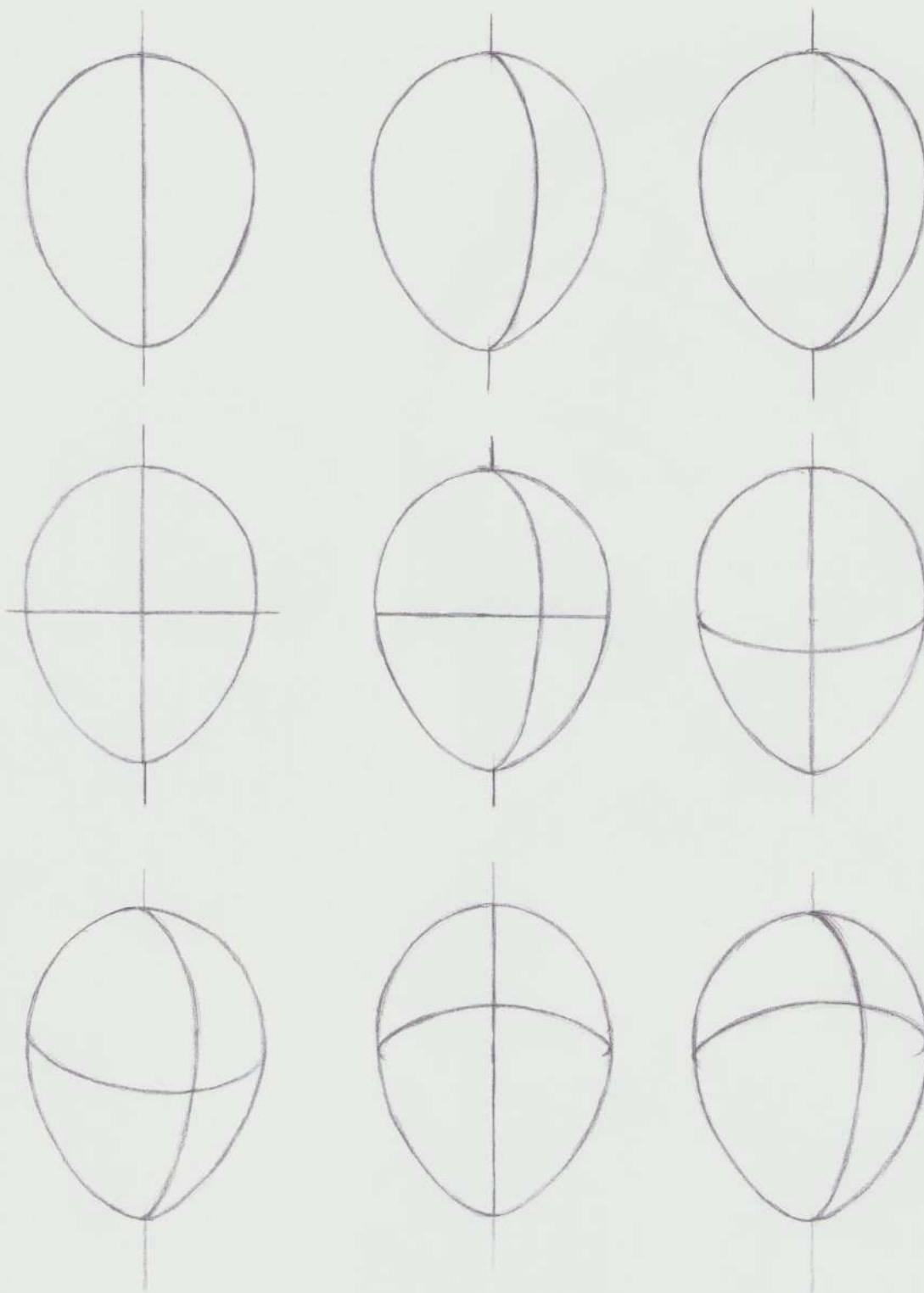
Poziția axei principale se poate stabili ușor, folosind un creion ca axă principală.

Desenarea capului este ușurată de existența axelor perpendiculare pe axa principală. Aici este inclusă **axa ochilor**, care înjumătățește capul, adică distanța dintre vârful bărbiei și al creștetului fără păr.

Evident, partea de sus și cea de jos sunt egale numai atunci când modelul este privit exact din față. În toate celelalte cazuri se impun regulile perspectivei: toate detaliile care sunt mai aproape de observator par mai mari, iar cele mai îndepărtate par mai mici, cu toate că în realitate

sunt la fel de mari. Deci, dacă privim modelul de deasupra, în imaginea de sus, sectorul dintre axa ochilor și bărbie este mai mic, iar dacă, dimpotrivă, este privit de jos în sus, distanța dintre linia ochilor și creștet pare mai mică.

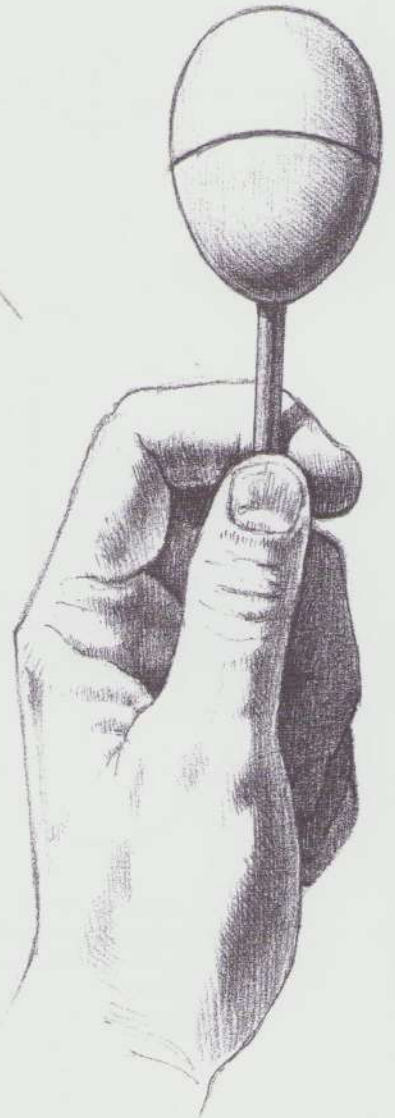

Pentru a studia în detaliu linia ochilor, tăiați transversal un ou tare, în două jumătăți. Secțiunea are forma unui cerc a cărui modalitate de prezentare este o elipsă – așa cum ați învățat la perspectivă. Într-o poziție specială, și anume atunci când vedem capul exact din față, axa ochilor este dreaptă și este perpendiculară pe axa principală. În toate celelalte cazuri, poziția capului determină

orientarea arcului eliptic: când capul este privit de jos, elipsa se curbează în sus, în timp ce, ca în imaginea de deasupra, dimpotrivă, se curbează în jos. Cu ajutorul imaginilor de mai sus puteți studia modificările elipsei axei ochilor în diverse poziții ale capului.

Diracția axei principale arată dacã și în ce direcție este înclinat capul. Axele transversale, inclusiv axa ochilor, au întotdeauna poziție perpendiculară pe axa principală.

Regulile de mai sus sunt valabile indiferent de vârstă, sex și rasă, pentru toate modelele. **Important:** curbura axei ochilor se orientează întotdeauna după poziția capului, iar atunci când aceasta nu este una specială – modelul nu este privit exact din față – trebuie desenată întotdeauna sub formă de elipsă. Este o greșeală mare și des întâlnită, marcarea axei ochilor cu linie dreaptă acolo unde, de cele mai multe ori, ea trebuie să fie sub formă de elipsă.

